

Slovesnosti ob otvoritvi razstave so se udeležili tudi ugledni družbenopolitični delavci, med njimi Sergej Kraigher, dr. Anton Vratuša, dr. Janez Milčinski in drugi.

Razstava fresk iz črnogorskih samostanov

V okviru dnevov črnogorske kulture, ko skušamo v Sloveniji podrobneje spoznati črnogorsko izvirno kulturo, je bila 30. maja v Narodni galeriji odprta razstava kopij in fresk iz črnogorskih samostanov. Razstava obsega vse tiste freske, s katerimi so gostovali na razstavi srednjeveškega slikarstva Jugoslavije v Parizu.

Razstavljenih je 31 fresk, ki so razdeljene v 8 kompleksov. Najstarejše freske so iz samostana Morača, izvirajo pa iz 13. stoletja, najmlajše iz samostana Orahovac pa spadajo v 17. stoletje.

Zanimiva je tudi primerjava s slovenskimi freskami, tako po ikonografski plati kakor tudi po stilni.

Razstavo, ki dopolnjuje ostale prireditve v naši občini (Črnogorsko narodno gledališče v Drami, večer poezije v Mali dram, retrospektivna razstava risb in slik črnogorskega slikarja Petra Lubarde v Moderni galeriji, razstava črnogorske litografije v NUK) so organizirali, v sodelovanju z Narodno galerijo, Kulturna skupnost Slovenije, samoupravna interesna skupnost iz Črne gore in Kulturno prosvetna skupnost Črne gore. Tehnična organizatorja sta bila Republiški center za kulturnoumetniško dejavnost Titograd in Interfilm festival Kranj.

Tomaž Erhovnic

PO FILMU »KO ZORIJO JAGODE«

Pogovor z Branko Jurco

Komaj smo spustili srečo z vrvice, že so nam dozorele jagode. Sočen, obetaven naslov – različni ugrizi, različni okusi. Na slovenskem filmskem vrtu so takšni sadeži redkost. Ali so krivi vrtnarji ali pa zemlja ne rodi?

Obiskali smo našo občanko, pisateljico Branko Jurco, avtorico knjige KO ZORIJO JAGODE, da bi nam povedala o svoji sodbi na sodbe drugih ali preprosto – govorila kot ustvarjalca, ne kot strogi, skeptični vrtnar, ki je navajen na samopašne gavtrože na svojem vrtu, ne na jagode.

»Kaj menite o nasprotujočih si viharjih in sodbah v našem tisku ob tem filmu?«

»Meni je Jagoda zorela pod peresom. Kot pisateljica sem napisala mozaik duševnih prepletov, zapletov, notranjih konfliktov, ki vro v Jagodi. Kritike, filmske kritike, ne morem soditi. Zame je Rajko Ranfl ime, ki v filmskem svetu nekaj predstavlja, saj je dobil že več nagrad, največkrat iz neslovenskih rok. Osebnost bi ga nagradila za kratek film SLIKAR. Seveda je tudi sam svojevrsten slikar, le da mu barve hočejo zmešati drugi – z besedo. Ob literarni predlogi za Jagodo je z veliko duha in znanja odgovoril s filmskim jezikom, tega črpa iz širokega razpona svoje osebnosti filmskega ustvarjalca. Mladeniški sizifi, ki so nanj kotalili besede, med katerimi so odzvanjali toni, uperjeni na njegovo osebnost, ne na delo kot predmet pogovora, žaljivo (»Kranjčeva Jagoda zablesti le, če se izmuzne režiserjevemu vplivu«) – se bodo pač morali naučiti graditeljskih, strpnih, širo-

kih gest v kritiki. Če je D. Štrajn napisal v Mladini »o vnebovpijočem zmazku« in o »neprebavljivi plaži«, se svet ne bo razklal na dve polovici, levico in desnico, in film tudi ne bo ostal kamen ob filmski cesti, kamen spotike. Lahko da ga bo kdo vzdal v svojo stavbo, kot prvo izkušnjo za tovrstni slovenski film.«

»Svetovni postanemo na festu v Beogradu, evropski na najmanj šestih filmskih festivalih v Benetkah, Cannesu in drugod. V enem letu uvozimo skoraj vse, kar je (kulturni) Zahod, manj Vzhod, posnel. Slovenski pa si komaj upamo biti. Ali je kdo v nas zasejal kronično pomanjkanje samozavesti?«

»Velicina majhnega kritika je v velikih sodbah.«

»Kako presojate režiserjev izbor igralcev, glasbo, kamero...?«

»Vsak umetnik potuje pri svojem delu v neznano, vsak

osvoji svet s svojimi sredstvi. Ranflu lahko čestitamo, da je izbral skupino mladih igralcev, ki še niso akademski, pač pa neposredni, po naravi nardarjeni. V filmu dozori na svoj način. Režiser je pritegnil Tomislava Pinterja, najboljšega snemalca v Jugoslaviji, harmonično se vključuje tudi Jože Privšek z glasbo. Kriteriji za take zvrsti filmske umetnosti morajo temeljiti na naših dosedanjih, že posnetih filmih, rasti morajo iz naše, slovenske ustvarjalnosti, biti morajo etično čisti, umetniški, ne zlonamerni.«

»Pota sodobne reklame imajo tudi protiučinke. Film predvajajo po Sloveniji, dvorane so bile dobro obiskane. V sporedu piše o »mladinski melodrami«, o »komediji«, kar so napačne označbe filma. Menite, da je ostalo od genov naših dedov v nas nekaj Krpanovega: Kij in mesarica, pa lop po Brdavsuh?«

»Zasledujte tisk. Zore besedni dvoboji, ne dobra literatura.«

In že se mi utrne v mislih veselo-žalostna slovenska pesem: »Ah, vse je pomorjeno...« v knjigi, na koncu. Tam tudi piše »Divji konji so s kopiti poteptali vse žive zeli, pokopitili so jih in odpektali.«

V ušesih pa mi zveni smeh četice osemletkarjev, s katerimi sem ob treh popoldne utrgal Jagodo v Unionski dvorani v Ljubljani. Vprašal sem gručo:

»Je to vaša Jagoda?« Eden, kuštrav, mi je odvrnil: »Stoodstotno!«

IVAN CIMERMAN

KNJIŽničARSTVO

Novo na poti k integraciji

Predlog o nameravani integraciji knjižnic občine Ljubljana Center so obravnavali sindikati in se o njem pozitivno izrazili. Nato je sledila skupna konferenca vseh zainteresiranih družbenih in političnih organizacij, ki so imeli v zvezi s predlogom prav tako pozitivno mnenje.

– Kaj pa je konkretnega bilo storjeno v teh prvih mesecih letošnjega leta, smo vprašali tovariša Vižintina. »Delno smo uredili in rešili problem prostorov. Le-te smo dobili nad Mestno knjižnico, kjer naj bi v bodoče imeli svoj sedež uprava in računovodstvo. Na žalost za preostale skupne službe še vedno nimamo prostorov. Ob tem bi želel še enkrat poudariti dejstvo, da integracija knjižnic ne pomeni graditve neke osrednje hiše, ne, naše knjižnice bodo ostale tam kjer so!«

– In kaj je novega na področju knjižničarstva bližnje ljubljanske okolice?

»No, tudi tu je prišlo do določenega napredka. Knjižnica Vič je odprla nove podružnice za Polhov Gradec, Ig in Brdo.

Knjižnica Bežigrad se je preselila v nove prostore in odprla novo knjižnico v domu krajevne skupnosti v Savskem naselju. Vendar imamo še veliko krajev v ljubljanski okolici, kjer velik naval na bibliobus le dokazuje, da bi tudi tu bilo nujno nekaj ukreniti.

Ali bi nam lahko povedali še nekaj besed o vaših važnejših načrtih za prihodnost.

»Seveda. Še vedno iščemo ustrežnejši prostor, da bi tako lahko ustanovili vsaj eno posebno knjižnico in čitalnico – čitalnice v Ljubljani pa tako ali tako predstavljajo velik problem. Tu bi lahko bili knjižnično jedro s poudarkom na delu z mladino. Manjše dvorane in avle bi lahko uporabljali, seveda le v času, ko ne bi bile zasedene, za razvoj modernih knjižničnih dejavnosti, ki jih zaradi prostorske stiske trenutno ne moremo izvajati. Zastopamo mnenje, da smisel kulturnega centra ni le polnjenje dvoran. Tu naj bi se občani zadrževali ves dan in knjižnica, kot živa institucija, prostor izrablja izredno intenzivno.«

Vsem medvojnim izseljencem v SR Srbijo

Občinske konference SZDL: Celje, Dravograd, Gornja Radgona, Hrastnik, Jesenice, Kranj, Krško, Laško, Lenart, Ljutomer, Maribor, Mozirje, Murska Sobota, Ormož, Ptuj, Radovljica, Ravne na Koroškem, Slovenska Bistrica, Slovenj Gradec, Slovenske Konjice, Šentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah, Škofja Loka, Trbovlje, Trzin, Velenje, Zagorje in Zalec

VABIJO

vse izseljence in njihove ožje družinske člane, ki želijo z letošnjim vlakom bratstva in enotnosti potovati v Socialistično republiko Srbijo, da se najpozneje do 15. junija 1978 osebno prijavijo na sedežih svojih občinskih konferenc SZDL.

Letošnji vlak bratstva in enotnosti bo odpeljal v Socialistično republiko Srbijo 11. oktobra, s povratkom 15. oktobra 1978.

Izseljence s stalnim bivališčem v ostalih občinah Socialistične republike Slovenije vabimo, da svoje prijave za udeležbo pošljejo v pisni obliki na naslov: Medobčinski svet SZDL Celje, Gledališka 2.

dežurstva – dežurstva – dežurstva – de

Frizerski saloni:

Sobota, 10. junija – Poslovalnica Miklošičeva 1
Nedelja, 11. junija – Poslovalnica Miklošičeva 1
Sobota, 17. junija – Poslovalnica Titova 45
Nedelja, 18. junija – Poslovalnica Titova 45
Sobota, 24. junija – Poslovalnica Djakovičeva 12
Nedelja, 25. junija – Poslovalnica Djakovičeva 12

Servisne delavnice za popravilo osebnih avtomobilov:

Sobota, 10. junija – Ambrož Leopold, Titova 128
Nedelja, 11. junija – Ambrož Leopold, Titova 128
Sobota, 17. junija – Mesojedec Evstahij, Vodovodna 92
Nedelja, 18. junija – Mesojedec Evstahij, Vodovodna 92
Sobota, 24. junija – Pančur Ivan, Titova 228
Nedelja, 25. junija – Pančur Ivan, Titova 228

Elektroinštalaterske delavnice:

Sobota, 10. junija – Havliček Franciška, Gornji trg 12
Nedelja, 11. junija – Havliček Franciška, Gornji trg 12
Sobota, 17. junija – Hodžič Fedija, Breg 10
Nedelja, 18. junija – Hodžič Fedija, Breg 10
Sobota, 24. junija – Igljč Franc, Moša Pijade 30
Nedelja, 25. junija – Igljč Franc, Moša Pijade 30

Vodoinštalaterske delavnice:

Sobota, 10. junija – Dolenc Martin, Mencingerjeva 13
Nedelja, 11. junija – Dolenc Martin, Mencingerjeva 13
Sobota, 17. junija – Vadjal Ivan, Tiller Janez, Tomažičeva 101
Nedelja, 18. junija – Vadjal Ivan, Tiller Janez, Tomažičeva 101
Sobota, 24. junija – Mihor Marjan, Devinska 5
Nedelja, 25. junija – Mihor Marjan, Devinska 5

Podatke nam je posredoval IS Skupščine mesta Ljubljane.